

Α.Β. (Δ)

Αριθμός 2867/2012

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Β΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 12 Οκτωβρίου 2011 με την εξής σύνθεση: Φ. Αρναούτογλου, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Β΄ Τμήματος, Α.-Γ. Βώρος, Ε. Νίκα, Γ. Τσιμέκας, Εμμ. Κουσιουρής, Σύμβουλοι, Ειρ. Σταυρουλάκη, Β. Μόσχου, Πάρεδροι. Γραμματέας ο Ι. Μητροτάσιος, Γραμματέας του Β΄ Τμήματος.

Για να δικάσει την από 15 Ιουνίου 2002 αίτηση:

των : 1) Λεωνίδα Μπόμπολα του Γεωργίου, κατοίκου Χαλανδρίου Αττικής (οδός Φιλελλήνων αρ. 18), 2) Άννας συζ. Γεωργίου Μπόμπολα, κατοίκου Παλαιού Ψυχικού Αττικής (οδός Αγ. Δημητρίου αρ. 48), 3) Λουκά Γιαννακούλη του Ιωάννη, κατοίκου Χαλανδρίου Αττικής (οδός Φιλελλήνων αρ. 18), 4) Δημητρίου Κούτρα του Αθανασίου, κατοίκου Χαλανδρίου Αττικής (οδός Φιλελλήνων αρ. 18) και 5) Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΟΔΟΜΙΚΗ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Λουΐζης Ριανκούρ αρ. 78^α), οι οποίοι παρέστησαν με τη δικηγόρο Βασιλική Σαλακά (Α.Μ. 18563), που τη διόρισαν με πληρεξούσιο,

κατά των : 1) Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και 2) Υπουργού Οικονομικών, οι οποίοι παρέστησαν με το Νικόλαο Αμιραλή, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή οι αναιρεσείοντες επιδιώκουν να αναιρεθεί η υπ' αριθμ. 235/2002 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

Οι πληρεξούσιοι των διαδίκων δήλωσαν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 21 του Κανονισμού Λειτουργίας του Δικαστηρίου, ότι δεν θα αγορεύσουν.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του εισηγητή, Συμβούλου Γ. Τσιμέκα.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της υπό κρίση αίτησης έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (υπ' αριθμ. 18334-36/2002 ειδικά γραμμάτια παραβόλου, σειράς Α').

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται παραδεκτώς η αναίρεση της υπ' αριθ. 235/2002 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών. Με την απόφαση αυτή απορρίφθηκε η από 7.9.2000 προσφυγή των αναιρεσιόντων κατά της υπ' αριθ. 102/II/10.12.1999 απόφασης της Επιτροπής Ανταγωνισμού, με την οποία είχαν επιβληθεί εις βάρος τους πρόστιμα για παραβάσεις διατάξεων περί συγκέντρωσης επιχειρήσεων, κατά τα άρθρα 4β παρ. 4 και 4ε παρ. 1 του ν. 703/1977 περί προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού.

3. Επειδή, η υπό κρίση αίτηση εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον της επταμελούς συνθέσεως του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας κατόπιν παραπομπής με την υπ' αριθ. 1658/2011 απόφαση του Τμήματος με πενταμελή σύνθεση, λόγω σπουδαιότητας και ύστερα από τις υπ' αριθ. 1772/2005 και 1851/2007 προδικαστικές αποφάσεις.

4. Επειδή, η πέμπτη κατά τη σειρά του δικογράφου αιτούσα εταιρεία ήδη φέρει την επωνυμία «ΕΛΛΑΚΤΩΡ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ» (βλ. το προσκομιζόμενο υπ' αριθμ. 22195/6-10-2011 πληρεξούσιο της συμβολαιογράφου Αθηνών Ελένης Κωνσταντινίδου και το υπ' αριθμ. ΦΕΚ 7114/11-7-2008 τεύχος ΑΕ και ΕΠΕ, που περιέχει ανακοίνωση καταχώρισης στο ΜΑΕ της τροποποίησης του καταστατικού της Α.Ε με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΕΧΝΟΔΟΜΙΚΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΑΝΩΝΥΜΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑ»).

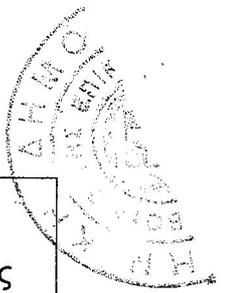

5. Επειδή, στο άρθρο 31 του ν. 703/1977 «Περί ελέγχου μονοπωλίων και ολιγοπωλίων και προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού» (Α' 278) ορίζεται ότι : «1. ... 2. Η προσφυγή, η αίτηση ανάρτησης ... που ασκούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου στα διοικητικά δικαστήρια ... πρέπει, με την ποινή του απαραδέκτου, να συνοδεύονται από γραμμάτιο καταβολής παραβόλου τριάντα χιλιάδων (30.000) δραχμών και γραμμάτιο καταβολής τελών συζητήσεως δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμών, που εκδίδονται από το αρμόδιο δημόσιο ταμείο. Ως προς την απόδοση του παραβόλου εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 171 παρ. 5 του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας ... 3. Τα υπέρ του Δημοσίου τέλη χαρτοσήμου στα δικόγραφα και τα προσαγόμενα έγγραφα, καθώς και τα υπέρ του Ταμείου Συντάξεων Νομικών, του Ταμείου Χρηματοδότησεως Δικαστικών Κτιρίων και του Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Αθηνών τέλη, για την εγγραφή στο πινάκιο, την παράσταση δικηγόρου, την κατάθεση δικογράφων ή υπομνημάτων και την εν γένει συζήτηση των υποθέσεων ορίζονται για μεν την ενώπιον της Επιτροπής Ανταγωνισμού διαδικασία ίσα προς τα της ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου διαδικασίας, για δε τις ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου και του Συμβουλίου Επικρατείας διαδικασίες στο διπλάσιο των τελών των συνηθών οικείων διαδικασιών (όπως οι παράγραφοι αυτές τροποποιήθηκαν με την παρ. 8 του άρθρου 6 του ν. 2296/1995 – Α' 43). 4. ...». Περαιτέρω, με την υπ' αριθ. 856/1999 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης (Β' 806) που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 31 του ν. 1473/1984 (Α' 127), όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 42 παρ. 1 του ν. 2214/1994 (Α' 75), τα ανωτέρω ποσά «αναπροσαρμόστηκαν» σε 100.000 και 30.000 δραχμές, αντιστοίχως.

6. Επειδή, στην παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 703/1977, «Περί ελέγχου μονοπωλίων και ολιγοπωλίων και προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού» (Α' 278), ορίζεται ότι: «1. Εξαιρουμένης της περιπτώσεως

./.

καθ' ην εν τω παρόντι νόμω προβλέπεται ή εξ αυτού προκύπτει διάφορος ρύθμισις, εις τας ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων διεξαγομένας, κατ' αυτόν δίκας εφαρμόζονται, ως εκάστοτε ισχύουν, αι διατάξεις του Κώδικος Φορολογικής Δικονομίας, ως και αι περί αιτήσεως αναιρέσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας ίδια δε αι αναφερόμεναι εις την δικαιοδοσίαν και αρμοδιότητα των δικαστηρίων, τον αποκλεισμόν, την εξαίρεσιν και την αποχήν δικαστών, τους διαδίκους, την ομοδικίαν, την συνάφειαν και την παρέμβασιν, την συνεκδίκασιν ή τον χωρισμόν των υποθέσεων, την παράστασιν κατά την συζήτησιν, τους θεμελιώδεις κανόνας διεξαγωγής της δίκης, τας εκθέσεις και τα δικόγραφα, τας επιδόσεις, τας προθεσμίας, τας δικονομικάς ακυρότητας, την προσφυγήν και τους προσθέτους λόγους, την προπαρασκευήν της συζητήσεως, την επ' ακροατηρίου συζήτησιν, την διακοπήν και επανάληψιν της δίκης, την κατάργησιν αυτής, την απόφασιν, την διόρθωσιν και την ερμηνείαν των αποφάσεων, το δεδικασμένον, την απόδειξιν, τας γενικάς διατάξεις περί ένδικων μέσων, την ανακοπήν, την έφεσιν, την αναθεώρησιν και την αναίρεσιν». Σύμφωνα δε με το άρθρο 277 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ.) που κυρώθηκε με το ν. 2717/1999 (Α' 97) : «1. Για το παραδεκτό των ένδικων βοηθημάτων και μέσων πρέπει, κατά την κατάθεσή τους ... να προσαχθεί το προβλεπόμενο από τις κείμενες διατάξεις αποδεικτικό καταβολής παραβόλου (όπως η παράγραφος αυτή είχε πριν από την αντικατάστασή τους με το άρθρο 22 του ν. 3226/2004, Α' 24) 2. ... 6. Οι διατάξεις που προβλέπουν ειδικά παράβολα, όπως αυτές εκάστοτε ισχύουν, εφαρμόζονται και κατά τη διαδικασία εκδίκασης των διοικητικών διαφορών ουσίας από τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια. 7. ... 8. Σε περίπτωση άσκησης κοινού ένδικου βοηθήματος ή μέσου από περισσότερους αν, κατά το ουσιαστικό δίκαιο, η απαίτηση ή η οφειλή τους είναι σε ολόκληρο, καταβάλλεται από όλους μαζί ένα μόνο παράβολο, ενώ, αν η, κατά τα παραπάνω, απαίτηση ή η οφειλή τους είναι διαιρετή, καταβάλλεται από καθέναν ολόκληρο το παράβολο της παρ. 2, ή το

αναλογούν σε αυτόν παράβολο της παρ. 3, κατά περίπτωση. 9. Το παράβολο, αν το ένδικο βοήθημα ή μέσο απορριφθεί για οποιονδήποτε λόγο, καταπίπτει υπέρ του Δημοσίου, ενώ, αν αυτά γίνουν δεκτά ή αν η δίκη καταργηθεί για οποιονδήποτε λόγο, αποδίδεται σε αυτόν που το κατέβαλε. Οι έννομες αυτές συνέπειες επέρχονται ακόμη και αν δεν υπάρχει σχετική ρητή διάταξη στην απόφαση. Αν η προσφυγή ή το ένδικο μέσο γίνουν δεκτά εν μέρει, το παράβολο αποδίδεται κατά ένα μέρος του, το οποίο και καθορίζεται κατά την κρίση του δικαστηρίου. 10. Το δικαστήριο μπορεί, εκτιμώντας τις περιστάσεις, να διατάξει την απόδοση του παραβόλου ακόμη και όταν απορρίπτεται το ένδικο βοήθημα ή μέσο. Επίσης, μπορεί να διατάξει το διπλασιασμό του παραβόλου αν το ένδικο βοήθημα ή μέσο είναι προδήλως απαράδεκτο ή προδήλως αβάσιμο. Στην περίπτωση αυτή, το επιπλέον ποσό που καταλογίζεται εισπράττεται κατά τις διατάξεις για την είσπραξη των δημοσίων εσόδων. Προς τούτο, ο γραμματέας του δικαστηρίου αποστέλλει, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, αντίγραφο της απόφασης στην αρμόδια δημόσια οικονομική υπηρεσία. 11. ...».

7. Επειδή, όπως συνάγεται από τις ανωτέρω διατάξεις, η προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου επί διαφοράς ελεύθερου ανταγωνισμού υπόκειται στο παράβολο που προβλέπεται στην εφαρμοστέα επί των εν λόγω διαφορών ειδική διάταξη του άρθρου 31 παρ. 2 του ν. 703/1977, η οποία διατηρήθηκε σε ισχύ δυνάμει της παρ. 6 του άρθρου 277 Κ.Δ.Δ., εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των λοιπών διατάξεων του Κ.Δ.Δ. Επομένως, σε περίπτωση άσκησης κοινής προσφυγής από περισσότερους, εφόσον η απαίτηση ή η οφειλή τους είναι σε ολόκληρο, καταβάλλεται από όλους μαζί ένα μόνο παράβολο, αν δε η απαίτηση ή η οφειλή τους είναι διαιρετή, καταβάλλεται από καθέναν ολόκληρο το ποσό του παραβόλου. Η καταβολή του πιο πάνω παραβόλου τάσσεται, κατ' αρχήν, ως προϋπόθεση του παραδεκτού της προσφυγής (άρθρο 31 παρ. 2 του ν. 703/77 και άρθρο 277 παρ. 1 ΚΔΔ), η δε τύχη του

(κατάπτωση, διπλασιασμός ή απόδοση στον προσφεύγοντα) συναρτάται με την έκβαση και τις εν γένει περιστάσεις της δίκης, κατά τους ειδικότερους ως άνω ορισμούς των σχετικών διατάξεων του Κ.Δ.Δ. Ενόψει των ρυθμίσεων αυτών και του κατά τον κρίσιμο χρόνο ύψους του εν λόγω παραβόλου, η υποχρέωση καταβολής του – που αποβλέπει στην αποτροπή άσκησης απερίσκεπτων ενδίκων βοηθημάτων και, συνακόλουθα, στην εύρυθμη λειτουργία των δικαστηρίων και την αποτελεσματική απονομή της δικαιοσύνης – δεν αντίκειται στα περί παροχής δικαστικής προστασίας άρθρα 20 παρ. 1 του Συντάγματος και 6 παρ. 1 της Σύμβασης της Ρώμης για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (Ε.Σ.Δ.Α.) ούτε στην κατοχυρωμένη από το άρθρο 25 παρ. 1 του Συντάγματος αρχή της αναλογικότητας (πρβλ. ΣτΕ 1852/2009, Ολομ., 1583/2010 Ολομ.). Σε περίπτωση, επομένως, μη καταβολής ή μη πλήρους καταβολής παραβόλου, η προσφυγή είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη και δεν υφίσταται, περαιτέρω, από τις ανωτέρω διατάξεις, υποχρέωση του διοικητικού δικαστηρίου να καλέσει τον διάδικο ή τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, ο οποίος οφείλει να γνωρίζει τις νόμιμες υποχρεώσεις του, να καταβάλει το μη καταβληθέν παράβολο ή να συμπληρώσει το ελλείπον, καθόσον και η καταβολή ελλείποντος παραβόλου συνιστά μη καταβολή του νομίμου παραβόλου (πρβλ. ΣτΕ 3087/2011 Ολομ.). Κατά τη γνώμη, όμως, του Συμβούλου Γ. Τσιμέκα και της Παρέδρου Β. Μόσχου, σε περίπτωση καταβολής ελλιπούς παραβόλου, το διοικητικό δικαστήριο υποχρεούται, κατ' επιταγή των ως άνω διατάξεων (άρθρα 20 παρ. 1 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος και 6 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α.) και προς το σκοπό πλήρους και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, αν ο διάδικος παραστεί αυτοπροσώπως ή με πληρεξούσιο δικηγόρο κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, να ζητήσει από αυτόν (κατά τη συζήτηση ή με προδικαστική απόφαση, ανάλογα με το χρόνο κατά τον οποίο διαπιστώνεται η έλλειψη) τη συμπλήρωση του ελλείποντος παραβόλου,

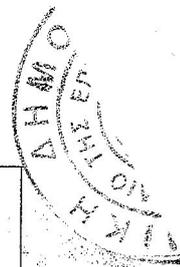
./.

τάσσοντας προς τούτο εύλογη, κατά την κρίση του, προθεσμία, μετά την άπρακτη πάροδο της οποίας και μόνον μπορεί να απορρίψει το ένδικο βοήθημα ως απαράδεκτο, όχι δε να απορρίψει αυτό με μόνη τη διαπίστωση ότι το παράβολο καταβλήθηκε ελλιπώς, διότι έτσι ο διάδικος υφίσταται δυσανάλογη βλάβη, μη δικαιολογούμενη από το σκοπό για τον οποίο θεσπίσθηκε η διάταξη, ενόψει μάλιστα και του ότι δια της αυτοπροσώπου ή με πληρεξούσιο δικηγόρο παράστασής του στο ακροατήριο και της καταβολής ελλιπούς, έστω, παραβόλου, ο διάδικος εκφράζει την σοβαρή πρόθεσή του για την άσκηση του ενδίκου βοηθήματος. Ανάλογη, άλλωστε, πρόβλεψη έγινε με το άρθρο 277 παρ. 1 του Κ.Δ.Δ. σε συνδυασμό με το άρθρο 139 Α' αυτού, όπως οι διατάξεις αυτές ισχύουν μετά την τροποποίησή τους με τις παραγράφους 5 και 7 του άρθρου 22 του ν. 3226/2004 (πρβλ. ΣτΕ 1852/2009 Ολομ., 2376/2009, 3331/2008).

8. Επειδή, περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 277 παρ. 8 του Κ.Δ.Δ., ερμηνευόμενη υπό το φως των ανωτέρω διατάξεων των άρθρων 20 παρ. 1 του Συντάγματος και 6 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α. περί παροχής αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, η καταβολή ενός μόνον πλήρους παραβόλου, σε περίπτωση άσκησης κοινής προσφυγής από περισσότερους η απαίτηση των οποίων είναι διαιρετή, και όχι τόσων όσα και οι αιτούντες, όπως απαιτεί η διάταξη αυτή, δεν οδηγεί σε απόρριψη της προσφυγής στο σύνολό της, αλλά υποχρεώνει το δικαστήριο, εφόσον κατεβλήθη πλήρες παράβολο επαρκές για ένα των αιτούντων, να θεωρήσει την προσφυγή παραδεκτή ως προς τον αναγραφόμενο στο ειδικό έντυπο παραβόλου διάδικο ή, άλλως, ως προς τον προτασσόμενο στο δικόγραφο και να απορρίψει αυτήν ως προς τους λοιπούς ως απαράδεκτη. Κατά τη γνώμη, όμως, του Συμβούλου Εμ. Κουσιουρή, προς την οποία συντάχθηκε και η Πάρεδρος Ειρ. Σταυρουλάκη, η καταβολή ενός μόνον παραβόλου, στην ως άνω περίπτωση, οδηγεί σε απόρριψη της προσφυγής στο σύνολό της, εφόσον το καταβληθέν ποσό του παραβόλου,

δαιρούμενο δια του αριθμού των αιτούντων, παραμένει ελλιπές ως προς όλους.

9. Επειδή, εν προκειμένω, οι αναιρεσείοντες με κοινή προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, ζήτησαν την ακύρωση της υπ' αριθ. 102/II/9.12.1999 απόφασης της Επιτροπής Ανταγωνισμού, με την οποία είχαν επιβληθεί εις βάρος των τεσσάρων μεν πρώτων των αναιρεσειόντων και σε καθένα από αυτούς α) πρόστιμο 5.000.000 δρχ. για παράβαση της υποχρέωσης γνωστοποίησης της συγκέντρωσης επιχειρήσεων (άρθρο 4β παρ. 4 του ν. 703/1977) και β) πρόστιμο 10.000.000 δρχ. για πρόωρη πραγματοποίηση της συγκέντρωσης (άρθρο 4ε παρ. 1 του ν. 703/1977), εις βάρος δε της πέμπτης αναιρεσειούσας εταιρείας πρόστιμο 33.500.000 δρχ. για την ίδια ως άνω υπό στοιχ. β αιτία. Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση η προσφυγή απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, διότι, κατά την κρίση του εφετείου, για την άσκησή της οι αναιρεσείοντες είχαν καταβάλει όλοι μαζί ένα μόνο παράβολο των 100.000 δρχ., ενώ σύμφωνα με την παρ. 8 του άρθρου 277 Κ.Δ.Δ., εφόσον η οφειλή τους ήταν διαιρετή, όφειλε ο κάθε ένας από αυτούς να καταβάλει ολόκληρο το ανωτέρω παράβολο ποσού 100.000 δρχ. Η κρίση του δικάσαντος δικαστηρίου ότι εν προκειμένω, λόγω του διαιρετού της οφειλής οφείλετο χωριστό παράβολο από καθένα από τους αιτούντες, είναι νόμιμη, δεδομένου ότι εις βάρος των αναιρεσειόντων (φυσικών προσώπων και εταιρίας) έχουν επιβληθεί διαφορετικά πρόστιμα, για την πληρωμή των οποίων κάθε ένας εξ αυτών ευθύνεται ατομικά. Περαιτέρω δε, το διοικητικό εφετείο δεν όφειλε να ζητήσει από τους αναιρεσείοντες ή τον πληρεξούσιο δικηγόρο να καταβάλει καθένας από αυτούς το νόμιμο παράβολο εντός οριζόμενης σχετικής προθεσμίας και ο λόγος αναιρέσεως, με τον οποίο προβάλλονται τα αντίθετα, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. Όμως, το ως άνω παράβολο είχε κατατεθεί επ' ονόματι Λεωνίδα Μπόμπολα κλπ. Συνεπώς, καθώς, κατά τα ήδη εκτεθέντα ανωτέρω στη σκέψη 7, η καταβολή ενός μόνον πλήρους παραβόλου, σε περίπτωση

άσκησης κοινής προσφυγής από περισσότερους η απαίτηση των οποίων είναι διαιρετή και όχι τόσων όσα και οι αιτούντες, δεν έχει ως συνέπεια την απόρριψη της προσφυγής στο σύνολό της ως απαράδεκτης, αλλά υποχρεώνει το δικαστήριο να θεωρήσει αυτήν παραδεκτή ως προς τον αναγραφόμενο στο ειδικό έντυπο παραβόλου διάδικο, ο δεύτερος προβαλλόμενος λόγος αναιρέσεως ότι το δικάσαν δικαστήριο όφειλε να είχε θεωρήσει παραδεκτή εν προκειμένω την προσφυγή και να είχε προχωρήσει στην περαιτέρω εκδίκασή της ως προς τον εν λόγω διάδικο, ενόψει του ότι είχε καταβληθεί ένα πλήρες παράβολο 100.000 δρχ. επαρκές γι' αυτόν, πρέπει να γίνει δεκτός. Κατόπιν αυτού η υπό κρίση αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή, η δε προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί για τον λόγο αυτό και η υπόθεση, που χρήζει διευκρίνισης ως προς το πραγματικό, πρέπει να αναπεμφθεί στο δικάσαν Διοικητικό Εφετείο, για νέα νόμιμη, σύμφωνα με τα ανωτέρω, κρίση.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δέχεται την αίτηση.

Αναιρεί την υπ' αριθ. 235/2002 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, κατά τα εκτιθέμενα στο αιτιολογικό.

Παραπέμπει την υπόθεση στο δικάσαν Διοικητικό Εφετείο, για νέα, νόμιμη, κρίση.

Διατάσσει την επιστροφή του παραβόλου.

Επιβάλλει στο Δημόσιο τη δικαστική δαπάνη των αναιρεσειόντων, η οποία ανέρχεται, συνολικά, στο ποσό των δύο χιλιάδων τριακοσίων (2.300) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 14 Οκτωβρίου 2011

Ο Πρόεδρος του Β' Τμήματος Ο Γραμματέας του Β' Τμήματος

Φ. Χρυσούτογλου

Α. Μητροτασιος

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 6ης Αυγούστου 2012.

Ο Πρόεδρος του Β' Τμήματος
Διακοπών

Η Γραμματέας

Α. Γκότσης

Κ. Κεχρολόγου

